

Egy kirakatban lila dalra kelt egy nyakkendő; de aztán tompa, telt hangon a harangok is felmerengtek.

Juhász Gyula: Anna örök   **Tóth Árpád: Körüti hajnal**

Inkább gyönyörködve figyeljed, hogy napban gyémánt lesz a por.

Babits Mihály: A csengetyűsfű   **Ady Endre: Ládával a bálban**

Jókor van együtt a pénz, hiszen ma már nem moshatok.

Móricz Zsigmond: Hét krajcár   **Kosztolányi Dezső: Ozsonna**

És az is igaz, hogy soha már én a jövőendő életemben nem kacagok annyit.

Juhász Gyula: Milyen volt...   **Móricz Zsigmond: Hét krajcár**

Százszor földobnál, én visszaszálnék.

Ady Endre: A magyar Ugaron   **Ady Endre: A föl-földobott kö**

Mikor ölembe kaplak, zörren az üveges ablak!

Babits Mihály: Új leoninusok   **Tóth Árpád: Körüti hajnal**

Milyen volt szeme kékje, nem tudom már.

Ady Endre: Őrizem a szemed   **Juhász Gyula: Milyen volt...**

Sokat tapasztaltuk már, hogy igen könnyen gurul a krajcár.

Móricz Zsigmond: Hét krajcár   **Babits Mihály: A csengetyűsfű**

Addig a miénk, míg itt van alatta.

Kosztolányi Dezső: A rút   **Móricz Zsigmond: Hét krajcár**
varangyot véresen megöltük...

Ballagtam éppen a Szajna felé, s égtek lelkemben kis rőzse-dalok.

Ady Endre: Párisban járt az Ősz   **Ady Endre: Ládával a bálban**

Vagyok tékozló és eretnek, de ott engem szánnak, szeretnek.

Babits Mihály: Új leoninusok   **Ady Endre: Hazamegyek a falumba**

Vad indák gyűrűznek körül, míg a föld alvó lelkét lesem.

Ady Endre: A magyar Ugaron   **Tóth Árpád: Körüti hajnal**

Maró fogunk az undort elharapja, s göggel emeljük a fejünk magasra.

Kosztolányi Dezső: A rút varangyot   **Juhász Gyula: Anna örök**
véresen megöltük...

„Kik ezek?” S mi bús csöndben belépünk.

Juhász Gyula: Milyen volt...   **Ady Endre: Ládával a bálban**

Ma már tudom, hogy egy voltál a sokból.

Juhász Gyula: Milyen volt...   **Juhász Gyula: Anna örök**